

זַה שְׁמִי לְעֵלָם וְזֶה זְכָרִי לְדוֹר דוֹר.
שְׁמִי עִם י"ה - שְׁס"ה מְצוֹת שֶׁל
לֹא תַעֲשֶׂה, זְכָרִי עִם ו"ה - רַמ"ח
מְצוֹת עֲשֶׂה, לְהִרְאוֹת שֶׁהַתּוֹרָה
נִבְרָאָה בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְעַל שְׁמוֹ נִקְרָאת. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב כָּל
הַנִּקְרָא בְּשְׁמִי וְכו', וּבִה שׁוֹרָה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִמֶּנָּה דָּבַר
בְּסִינִי.

וַיֵּשׁ תּוֹרָה עָלֵינוּהָ שְׁלֹא נִקְרָאת
בִּה בְּרִיאָה אֱלֹא הָאֲצִילוֹת שְׁלוֹ,
וְהִיא וְהוּא - הַפֶּל אֶחָד, וְכָל אָדָם
שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, שְׁמוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם, כָּל שֶׁפָּן
וְכָל שֶׁפָּן בְּמִנּוּרָה הַקְּדוֹשָׁה,
וְהַמִּנּוּרָה הַקְּדוֹשָׁה וְדַאי פִּיךָ הוּא
סִינִי, שְׁבַעַת הַהֶבְלִים שְׁיוֹצְאִים
מִפִּיךָ, הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה עָלֶיךָ,
שְׁהִיא בַת שְׁבַע, שֶׁהֵם שְׁבַעַת
שְׁמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ, שֶׁהוּא
הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת.

וּמִמֶּנּוּ עוֹלָה קוֹל שֶׁהוּא הַעֲמוּד
הָאֲמָצְעִי, וּמִתְעַלָּה לְשְׁבַעִים
קוֹלוֹת, שֶׁהִיא וְדַאי עוֹלָה בּוֹ
לְשְׁבַע, שֶׁהִיא ה' הַעֲלִינָה, אוֹיֵר
וְ, אוֹיֵר שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא
מַחֲפָיִם, מִצַּד שֶׁל הַחֲכָמָה שֶׁהִיא
י', וּבִה עוֹלָה ו' לְעֶשֶׂר ו' פְּעָמִים,
וּב' הַהִי"ן הֵם, ה' הֶבֶל מִבְּפָנַיִם,
ה' הֶבֶל מִבְּחוּץ, וּשְׁנֵיהֶם הֵם בְּלִב
וּבִפֶּה, הֵם עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבָהֶם הֶלֶב
וְהַפֶּה שְׁוִיִּם, וּמִי שֶׁמִּתְעַסֵּק
בַּתּוֹרָה, אִזְ צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה הַפֶּה
וְהֶלֶב שְׁוִיִּם, וְלֹא לְחַנֵּם פְּרֻשׁוֹהוּ
בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל מִי שֶׁאֵין תּוֹכוֹ
כְּבָרוֹ אֵל יִפְגַּס לְבַיִת הַמְּדֻרָשׁ.

שְׁנֵי הַהִי"ן וְדַאי הֵם שְׁנֵי דְבוּרִים,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם שְׁתֵּים זֹו שְׁמַעְתִּי,
ו' הַקּוֹל שְׁיוֹצֵא מִמֶּה, וְעָלִיו נֶאֱמַר
קוֹל דְּבָרִים אֲתָם שְׁמַעִים, וְהַקּוֹל
הַזֶּה יוֹצֵא מִשְׁנֵי דְבוּרִים שֶׁהוּא
ה"ה, שְׁכּוֹלְלִים עֲשֶׂרָה דְבָרוֹת, ה'

זְכָרִי לְדוֹר דוֹר, שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה פְּקוּדִין
דְּלֹא תַעֲשֶׂה, זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח פְּקוּדִין
דְּעֲשֶׂה, לְאַחֲזָאָה דְאוּרִייתָא בְּשֵׁמָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אַתְּבְּרִיאַת, וְעַל שְׁמִיהָ אַתְּקְרִיאַת,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב ^(ישעיהו מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשְׁמִי
וְכו', וּבִה שְׁרִיאָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִינָהּ
מְלִיל בְּסִינִי.

וְאִית דְאוּרִייתָא עֲלָאָה דְלֹא אַתְקְרִי בִּה בְּרִיאָה
אַלֹא אֲצִילוֹתָא דִּילִיהָ, וְהִיא וְהוּא כְּלֹא
חַד, וְכָל בַּר נֵשׁ דְאֲשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא שְׁמִיהָ
דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תַּמָּן, כָּל שֶׁפָּן וְכָל שֶׁפָּן
בְּבוֹצִינָא קְדִישָׁא, וּבוֹצִינָא קְדִישָׁא וְדַאי פִּימָךְ
אִיהִי סִינִי, שְׁבַע הַבְּלִים דְנִפְקִין מִפּוּמָךְ
שְׁכִינְתָא שְׁרִיאָא עָלֵיהּ, דְאִיהִי בַת שְׁבַע,
דְאִינוּן שְׁבַע שְׁמָהֶן דְשְׁמָא מְפָרֵשׁ, דְאִיהוּ שְׁמָא
דְאַרְבָּעִין וְתַרְיַן אַתְוּוּן.

וּבְמִנָּה סְלִיק קוֹל דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא,
וְאֲסַתְלַק לְשְׁבַעִין קָלִין, דְאִיהִי וְדַאי
בִּיה סְלָקָא לְשְׁבַע, דְאִיהִי ה' עֲלָאָה, אוֹיֵרָא
דְכִנָּא, אוֹיֵרָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דְאִיהִי מַחֲפָיִם,
מַסְטָרָא דְחֲכָמָה דְאִיהִי י', וּבִה סְלִיק ו' לְעֶשֶׂר
ו' זְמַנִּין, וּב' הַהִי"ן אִינוּן ה' הֶבֶל מְלָגָאוּ ה'
הֶבֶל מְלָבַר, וְתַרְוִייהוּ אִינוּן בְּלָבָא וּבְפּוּמָא,
אִינוּן עֲשֶׂר דְבָרֵן דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְהוּן
אִינוּן לָבָא וּפּוּמָא שְׁוִין, וּמָאן דְאֲתַעֲסֵק
בְּאוּרִייתָא כְּדִין צָרִיךְ דִּיהָא פּוּמָא וּלָבָא שְׁוִין,
וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְנִיתִין, כָּל מִי
שְׁאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ אֵל יִפְגַּס לְבַיִת הַמְּדֻרָשׁ.

תַּרְיַן הַהִי"ן וְדַאי אִינוּן תַּרְיַן דְבוּרִין, דְאֲתַמַּר
בְּהוּן ^(תהלים סב יב) שְׁתֵּים זֹו שְׁמַעְתִּי, ו'
קָלָא דְנִפְיָק מְנִייהוּ, וְעָלִיהָ אַתְמַר ^{(דברים ד}
^{יב)} קוֹל דְּבָרִים אֲתָם שְׁמַעִים, וְהִיא קוֹל נְפִיק
מִתַּרְיַן דְבוּרִין דְאִיהוּ ה"ה, דְכְּלִילָן עֲשֶׂר דְבָרֵן,

בלוח אחד, והיו מסדרים אליהם, ראשיכם שבטיכם וזקניכם ושטריכם כל איש ישראל, הרי חמשה בלוח הראשון. בלוח השני היו מסדרים אליהם חמשה תקונים אחרים, שהם טפכם ושיכם וגרף מחטב עציף עד שאב מימיה, אלה הם ה', הרי שני דבורים שכלולים בהם עשרה, והקול שהיה יוצא מהם היה כולל אותם, וזה ו', כולל ו' פעמים, שכתוב טוב בששת ימי בראשית, והיא היתה עולה מהם באות ו', ו' פעמים ו' הם ששים, נמצא שהיא ו' אמירות, (שלא היה

עולה לע"ב שמות).

ה' שני דבורים, ובהם עשרה - הרי שנים עשר. ו' עולה באות ו', ו' פעמים ו' שהם ששים - הרי שבעים ושנים. ואם תאמר שבתורה דבר ולא יותר, לא נמצא מקום למעלה ולמטה שלא דבר ממנו, אפלו במלאכים, שלא נמצא שאלו"ה אחר יש בעולם, ודבר בפסא, זהו שכתוב אנכי, וכך עולה אנכי לחשבון פס"א, ואחר דבר במלאכים. זהו שכתוב וכל העם ראים את הקולת, שעליהם נאמר כי עוף השמים יוליף את הקול כו'.

משום שפשהקדוש ברוך הוא רצה לדבר במלאכים, ירד שמו עליהם, כמו זה: יהו"ה, ו' בחיה אחת שהיא ארז"ה, ובו נאמר ארז"ה שאג מי לא יירא, ובאיה מקום? ו' בראש, ה' על כנפיו, ו' בפיו, וה' בזנבו, ובגללה נאמר הוי זנב לאריות וכו', וזהו ופני ארז"ה אל הימין לארבעתם, ואחר כך היה יורד בחיה ששמה שור, כמו זה: הוה"י, ה' בראשו, ו' בפיו, ה' בכנפיו, ו' בזנבו, וזהו ופני שור מהשמאל, ואחר כך היה יורד על חיה ששמה נשר,

ה' בלוחא חדא, והווי מסדרין לגבייהו (דברים כט ט) ראשיכם שבטיכם וזקניכם ושטריכם כל איש ישראל, הא חמש בלוחא קדמאה, בלוחא תניינא הווי מסדרין לגבייהו חמש תקונין אחרנין, דאינון טפכם ושיכם וגרף מחטב עציף עד שאב מימיה, דא אינון ה', הא תרין דבורין דכלילין בהון עשר, וקלא דהוה נפיק מנייהו הוה כליל לון ודא ו', כליל ו' זמנין דכתיב טוב בששת ימי בראשית, (כאן חסר) ואיהי הוה סלקא מנייהו באת י', ו' זמנין ו' אינון שתין, אשתפח דאיהי ו' אמירן, (דלא הוה סליק לע"ב שמהו).

ה' תרין דבורין ובהון עשר הא תריסר, ו' הוא סליק באת י', ו' זמנין ו' דאינון שתין הא ע"ב, ואי תימא דבאורייתא מליל ולא יתיר, לא אשתפח אתר לעילא ותתא דלא מליל מניה, אפילו במלאכין, דלא אשתפח דאלו"ה אחרא אית בעלמא, ומליל בפרסייא, הדא הוא דכתיב אנכי, והכי סליק אנכי"י לחשבון פס"א, ולבתר מליל במלאכין, הדא הוא דכתיב (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקולת, דעלייהו אתמר (קהלת י ט) כי עוף השמים יוליף את הקול וכו'.

בגין דכד קודשא בריהו הוא בעא למלא במלאכיא נחת שמייה עלייהו, פגוונא דא יהו"ה, ו' בחיה חדא דאיהי ארז"ה, וביה אתמר (עמוס ג ח) ארז"ה שאג מי לא יירא, ובאן אתר ו' ברישא ה' על גדפוי ו' בפומיה ה' בזנביה, ובגינה אתמר הוי זנב לאריות (דף טו ע"ב) וכו', ודא הוא ופני ארז"ה אל הימין לארבעתם (יחזקאל א י), ולבתר הוה נחית בחיה דשמה שור, פגוונא דא הוה"י, ה' ברישיה ו' בפומוי ה' בגדפוי ו' בזנביה, ודא איהו